

ROZHOVOR - Okno do světa Terezy SPENCEROVÉ: Spálili je! Proti vývoji světa protestují na Václaváku. Tereza Spencerová a smutné informace ze Sýrie a veselejší odjinud

Jen abychom se z dodavatele levné pracovní síly pro Německo nestali dodavatelem levné pracovní síly pro Německo a Čínu, glosuje ekonomicky orientovanou návštěvu Miloše Zemana v Číně editorka Literárních novin a analytička Tereza Spencerová. V již vážnějším duchu též v rámci svého pravidelného shrnutí týdenních událostí mluví o dalších nařčeních Donalda J. Trumpa ze spolupráce s Ruskem anebo o informacích ze Sýrie a Iráku, které se objevují v médiích. Reálně dle ní hrozí, že irácký Mosul bude v dohledné době zcela zničen.

„Zloduch“ Donald J. Trump přidal další dva důvody, proč je podezřelý ze spolupráce s Ruskem: Nejprve měl Lavrovovi vyzradit tajnou informaci o Daeši, čímž prý ohrozil izraelského „krtka“ v něm, a teď odvolaný šéf FBI Comey tvrdí, že na něj prezident naléhal stran zastavení stíhání Michaela Flynna. Jak vážné se vám tyto poslední dva prohřešky jeví? Je to na „impeachment“ čili sesazení z funkce, nebo zkrátka DJT ve spolupráci s ministrem zahraničí začal zase vadit tím, že se chce dohodnout se zbytkem světa?

Pokud se ptáte na můj osobní názor na oba „prohřešky“, tak přiznávám, že mě ty americké tahanice o Trumpovi a Rusku v první řadě už nebaví. Opakovaný vtíp totiž přestává být vtípem a vše už mi připadá jen a jen únavné. Všechna ta obvinění proti Trumpovi a jeho lidem se neustále opakují, většinou v jen mírně pozměněné podobě, aniž by kdo předložil nějaký důkaz, že opravdu spáchali nějaký „prohřešek“, natož aby se třeba dopustili vlastizrady. Vlastně mě na tom nejvíc zajímá snad jen to, kdy - nebo jestli - to přestane bavit i iniciátory celé kampaně. Včera už se v Kongresu zahovořilo o Trumpově impeachmentu...

Nicméně, k vašim otázkám. První bod bych „odmávla“ coby „jeden zařatý Comey povídal, protože je vyhazovem uražený“. Až - nebo jestli - předloží nějaké důkazy, bude to nejspíš o trochu zajímavější, ale i tak obecně platí, že Trump coby prezident má právo odvolávat a jmenovat šéfy FBI.

I pro druhý případ platí, že má prezident USA coby vrchní velitel ozbrojených sil plné právo sdělovat tajné informace komukoli ho napadne. On si zvolil ruského ministra zahraničí, kterého prý z „humanitárních důvodů“ varoval před schopností Daeše vyrábět „výbušné“ laptopy a další elektronická zařízení, která by na palubách letadel mohla vést ke katastrofám. Nicméně, onen strach o „izraelského krtka“ v „nejmenovaném syrském městě ovládaném Daešem“ - kolik jich asi tak ještě zbývá??? - podle všeho zase spadá do protitumpovské kampaně - Rusko by prý mohlo chtít jeho likvidaci, protože by někdy v budoucnu třeba mohl dělat něco proti Asadovi. No možná, ale ruku na srdce, jeden krtek kdesi v Rakká utopené ve východosyrské poušti jaro fakt nedělá. Na druhou stranu, Rusko si s Izraelem zpravodajské informace vyměňuje na pravidelné bázi a mimochodem, už roky si prý předávají i odposlechy vrcholných amerických politiků. A tak je pravděpodobné, že by Rusové o „laptopové hrozbě“ od Izraelců věděli už „dávno“, protože Američany o tom Izrael informoval už v březnu. A co víc, Rusové mají o dění v Sýrii jistě velmi dobrý přehled i sami, takže informace od Izraele zajímavá sice být může, ale také už může být jen nošením dříví do lesa. A co víc, dokonalé vazby na Daeš a další teroristy mají třeba tajné služby Turecka nebo Jordánska, takže od nich by ta informace byla přece jen důvěryhodnější, připomněl tuhle bývalý agent CIA a whistleblower John Kiriakou. Ale třeba si jen Izrael chtěl vyzkoušet, do jaké míry je Donald Trump ve skutečnosti „průtokovým ohříváčem informací“ - něco mu řekneme a uvidíme, kde až to skončí. A

pak to můžeme případně využívat jako klacek, jestli se Trump opravdu odhodlá „řešit“ palestinskou otázku způsobem, který se Izraeli nebude líbit...

Takže nevím, těch nelogičností a otazníků je v celém „příběhu“ dost na to, abychom to mohli vtěsnat do mantry „Trump je Putinův agent“ a „škodí Americe“...

A jen poznámku na závěr: Myslím, že při všech těch hrátkách kolem Trumpa a Putina se naprosto přehlíží to, jestli americký prezident opravdu už začal „stavět“ americkou ekonomiku na nohy. Seriózních informací o jeho postupu v tomto směru je tak málo, že se zdá, že prosperita Spojených států jeho kritiky - vesměs z řad kovaných globalistů - ani nezajímá. To je fakt podivné.

Evropský parlament odhlasoval rezoluci, která vyzývá k tvrdému postupu vůči Maďarsku, nebude-li přijímat kvótně přidělované uprchlíky. Současně nově instalovaný Macron dává najevo, že prosazuje společné evropské azylové řízení. Je toto to pravé ořechové, nebo to spíš poštvě Maďary proti Bruselu? A nejen Maďary? A jinak, začínají se rojit zvěsti, že buď budeme v eurozóně, nebo nás Macron a Merkelová vyšoupnou na okraj - nedají nám peníze z fondů, nepustí nás k rozhodování. Neměli bychom to euro radši přijmout, i když si většina národa „šlape po štěstí“ a nechce ho?

Teď si uvědomuji, že osobně neznám žádného roduvěrného Maďara, a tak nemám nejmenší ponětí, jestli tlak z Bruselu Maďary nějak „poštvě“. Nicméně existuje cosi jako zákon akce a reakce, takže bych si tipla, že Budapešť jen tak - bez nějakého bohatého „výkupného“ - hlavu neskloní.

Obecně mi ale připadá neuvěřitelné, že se „bruselští“, kteří si po udržení pozic po volbách v Nizozemsku a Francii - tedy po více méně krátkodechém triumfu - oddechli natolik, že se rozhodli řešit problémy Unie ještě dalšími tunami Unie... Fakt máte únavovou zlomeninu? Tak ji zkusíme zatížit trochu víc, co říkáte? A kdo se vzepře, bude demokraticky potrestán, tak jak to v dobrovolné demokratické Unii svobodných a demokratických států asi má být, že?

Opakuju po několikáté, že jsem pro „Evropu“ co nejjednodušší, svéprávnou a skutečně demokratickou. Tady doma, v Praze, to sice necítím tak silně, jako když jezdím po Blízkém východě, kde jsem jen „bílý ksicht z Evropy“ a pojem „domov“ se mi tím občas hodně rozšiřuje. Ale současně mám silný pocit, že vše, co „bruselští“ s Merkelovou a třeba i s tím prapodivným Macronem vymýšlejí, míří úplně špatným směrem. Jejich přehlížení bobtnajících problémů mi ze všeho nejvíc připomíná úsloví o potopě, co přijde po nás. A z toho jasně vyplývá, že bych byla proti přistoupení k euru v době, kdy stávající Unii podle mého nečeká nic hezkého - nejdřív bych poprosila o smysluplné vedení EU a opakované posouzení její podstaty. To ale dřív vyhraju ve sportce a Trump to opravdu „podepíše“ Putinovi...

Náš prezident Zeman se účastní čínského summitu Nové Hedvábné stezky. Jak pohlížíte na tento projekt a naši účast v něm? Zastánci naší naprosté prozápadnosti před ním varují. Na druhou stranu například Viktor Orbán tvrdí, že současná verze globalizace, které dominoval Západ, končí, neb v ní „Západ byl učitel a zbytek světa pouhým žákem“, což u tohoto projektu prý neplatí...

Nová Hedvábná stezka je v zásadě geopolitický projekt a až ve druhém sledu projekt ekonomický. Čína roste, sílí a ekonomicky dominuje světu. Potřebuje nové trhy a nové zdroje surovin. Při své globální expanzi se opírá o Rusko a pár dalších zemí v Eurasii, přičemž své zájmy nerazí nijak „západácky“ razantně, tedy válkami nebo převraty, ale právě onou ekonomikou.

Hedvábná stezka je samozřejmě „živou“ ukázkou expandujícího čínského vlivu, která nemusí být všem po chuti. Otázkou nicméně je, zda „zastánci naší naprosté prozápadnosti“ vidí opravdu jen, kam jim to Brusel a vlastní zaslepenost povolí. O současné Americe nemluví, protože Trump má

vztahy s Čínou za svou prioritu. Problém přitom nestojí: S Čínou, potažmo Eurasií, nebo proti ní. Správněji bychom se měli ptát: Jak to tady, v našem zeměpisném prostoru, bude vypadat za deset dvacet třicet let? Hedvábná stezka „protažená“ do Německa, my se z německých subdodavatelů proměníme v subdodavatele německo-čínské a všechny ty dnešní protičínské řeči a tibetské vlajky bude ze zákona archivovat ÚSTR...

Svět se neustále mění a neustále se mění i ohniska světové moci a vlivu. Kdo dneska bere význam Mezopotámie, starého Egypta nebo Chetitů? Problém současnosti je ale ve zrychlování. Starý Egypt byl „pupkem světa“ několik tisíc let, Británie vládla světu asi 400 let, ale USA se svou dominancí Asii ustupují už po stovce let. A upřímně, nemá smysl posílat za to Asii k unijnímu soudu nebo proti vývoji světa demonstrovat na Václaváku. Pokud se Česká republika do vývoje událostí aktivně zapojí a nezůstane jen německo-čínským subdodavatelem, jehož hlavní výhodou je a bude levná práce, bude to bonus pro naše příští generace.

Mimochodem, na okraj onoho summitu vzbudil Miloš Zeman pohoršení vtipem prohozeným při setkání s Putinem. Že prý novinářů je moc a je třeba je likvidovat. Jste také pohoršena?

Pohoršena nejsem, každý den slyším nebo čtu spousty „podivností“, že mě už máloco „zvedne ze židle“. Ale přiznejme si, že je krajně nezvyklé, když se dva politici současného kapitalistického světa baví o likvidaci určité profese a nemají přitom na mysli další „zářez“ dělnické třídy a sociálně slabých obecně. To se totiž děje dnes a denně a všem to jakoby připadá normální.

Nicméně ano, mainstreamová média jsou dnes spíš nástrojem moci a šířitelem různých propagandistických kampaní nebo rovnou „kompromatů“ než prostředkem k šíření informací, na jejichž základě by si třeba volič mohl udělat kvalifikovaný obrázek o situaci a pak třeba i opravdu kvalifikovaně volit... Novinářů, kteří jsou s to kvalifikovaně podat „skutečnou realitu“ je ale - přinejmenším u nás - čím dál méně. Vnímám to jako velký problém.

Zastihly nás dvě novinky ze světa informačních technologií. Jedna globální, a sice vyděračské útoky, které napadají počítače všech možných globálních institucí a chtějí po nich peníze. Jak uvádí Štěpán Kotrba, pachatelé prostě ukradli škodící programy, které vyvíjely vlády USA a Izraele. Vzbuzuje to ve vás pocit nebezpečí? A druhá IT novinka je spíše lokální - na Ukrajině zablokovali ruské sociální sítě a e-mailové servery. Prý kvůli národní bezpečnosti. Pomůže jim to?

Počítačům nerozumím, ale čistě laicky mě překvapilo, že ona globální vlna útoků nebyla připsána Rusku. Co se to děje? Svět se snad zbláznil? hrklo ve mně. Ne, vážně, pocit nebezpečí to ve mně nevyvolává, protože prostě žijeme v elektronické době a je jasné, že existuje i elektronický zločin. A jestli někdo napadne můj stárnoucí počítač, tak co si ze mne asi tak vezme? Nic moc.

Ukrajinský „blok“ ruských sociálních sítí je po více než třech letech krize čistě politická záležitost. Prezident Porošenko totiž pořád marně, ale o to víc fanfaronicky „bojuje proti Rusku“, a tak nyní miliony Ukrajinců odřízl od jejich účtů na ruských sociálních sítích a od jejich e-mailů. Ukrajinská média kalkulují ztráty v miliardách hřiven, ale co - koho to zajímá? Ten ukrajinský pan prezident je tak „dobrý“, že ho už vidím v bruselské věrchušce...

Média přinesla podivně atraktivní zprávu, že vláda Bašára Asada provozuje jakési obří tajné krematorium, kde pálí těla svých obětí. Syrská vláda to popírá. Jak této informaci rozumět? Jinak, posledně nám čtenáři vytýkali, že opomíjíme boje v Mosulu, které probíhají v americko-irácké režii. Tedy, je už Mosul svobodný a obešlo se to bez utrpení civilistů? A když už jsme u toho boje s Daešem: Kdo to vlastně protrhl přehradu nad jeho hlavním městem Rakká a způsobil tak povodeň?

Když to vezmu popořadě: Amnesty International letos v březnu (nebo tak nějak) zveřejnila studii, v níž na základě svědectví nejmenovaných opozičních Syřanů, kteří už dávno uprchli na Západ, popsala věznic v Sajdnáji nedaleko Damašku jako „lidská jatka“, v nichž Asadův režim prý popravil „pět tisíc až 13 tisíc“ svých odpůrců. Ta čísla byla vágní, zdroje nejisté a důkazy žádné, a tak následovalo jen rozpačité ticho. Před pár dny se ale tématu chopil náměstek ministra zahraničí USA Stuart Jones, který na tiskovce předložil fotky oné věznice s tím, že je tam dokonce i krematorium, v němž režim spaluje své oběti. Tím by se „elegantně“ mohlo vysvětlit, jak to, že se v Sýrii pořád nenacházejí ty masové hroby syrských civilistů, které měl podle Západu Asad přece povraždit. „Jupí! Spálili je!“ Potíž nastala ale ve chvíli, kdy se novináři začali Jonese ptát na důkazy pro jeho tvrzení. On raději celý brífink ukončil. A ještě dřív, než dokonce Damašek stihl vše popřít, byl pan náměstek ministra zahraničí USA pro Blízký východ Jones zbaven funkce. A jakmile byl „ pryč“, tak jeho ministerstvo připustilo, že zmíněné „krematorium“ mohlo být na satelitních snímcích vnímáno jako „krematorium“, protože je to „teplejší“ část celé budovy. Pozoruhodné, na čem všem lze stavět politiku velmoci... Když to tedy shrnu, příběh s „krematoriem“ je blábol, který 99 procent „novinářů“ bere jako hotovou věc, protože to přece řekl americký náměstek ministra, a vypouštějí to mezi čtenáře a diváky a posluchače...

A s tím Mosulem je to ošemetné. Tedy pro mne. Nebyla jsem tam, nemám „živý pocit“ ze situace, zprávy odtud se rozcházejí podle toho, jaký zdroj sledujete, každý zúčastněný si „honí triko“... Všichni se ale více méně shodují na tom, že město po osvobození – prý do konce května, kdy začíná posvátný muslimský ramadán – více méně přestane existovat, protože bude zničeno do mrti. Druhé největší město Iráku v době, kdy měl být Irák přece už dávno demokratizován a osvobozen od všeho zlého, měl zažívat samá pozitiva a sociální jistoty a žádní islamističtí teroristé tam nikdy neměli být... Místo toho si nikdo neví rady s více než 400 tisíci lidmi, kteří z Mosulu dokázali uprchnout a nutně potřebují pomoc.

Hele, a s tou povodní z přetržené hráze na Rakká... V posledních dnech se mne na to už pár lidí ptalo, ale já o tom nic nevím. A to si myslím, že můj oblíbený „Blizáč“ fakt sleduju. Kurdové, kteří se blíží k Rakká, právě kvůli uchování přehrad, uzavřeli s Daešem dohodu o volném odchodu jejich bojovníků, což je za stávajících hrozeb naprosto logické řešení, takže netuším, na co se vlastně ptáte...

Na závěr tradiční otázka: Co dalšího bychom měli v příštích dnech sledovat?

Pro odhad dalšího postupu Turecka i vůči Evropě bude jistě zajímavé, až se dozvíme podrobnosti z rozhovorů Erdogana s Trumpem ve Washingtonu, kam turecký prezident mimochodem přiletěl rovnou z Pekingu, kde jednal s šéfy Číny a Ruska. A Trumpova cesta do Saúdské Arábie zase může napovědět něco o obecných principech jeho zahraniční politiky.

Zdroj: parlamentnilisty.cz

Autor: Tereza Spencerová